

Ha a vételár nem tartalmazza az áfa-t

felülről alulról

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. november 7. (*)

„Adózás – Héa – 2006/112/EK irányelv – 73. és 78. cikk – Természetes személyek által teljesített ingatlanügyletek – Ezen ügyletek adóköteles ügyletnek való minősítése – A fizetendő héa meghatározása abban az esetben, ha a felek a szerződés megkötésekor nem tüntették fel a héát – Az eladó azon lehet ségének megléte vagy hiánya, hogy a héát a vevővel megtérítse – Következmények”

A C-249/12. és C-250/12. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket az Înalta Curte de Casa și Justiție (Románia) a Bírósághoz 2012. május 22-én érkezett, 2012. március 15-i határozataival terjesztett előzetes eljárást

a **Corina-Hrisi Tulic**

és

az **Agentia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor** (C-249/12. sz. ügy)

között, valamint

a **Clădin Ion Plavoi**

és

a **Direcția Generală a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul de Soluționare a Contestațiilor**,

az **Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul de Inspecție Fiscală Timișoara** (C-250/12. sz. ügy)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešić tanácselnök, C. G. Fernlund (előadó), A. Ó Caoimh, C. Toader és E. Jarašiņas bírának,

előtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezet : A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által elterjesztett észrevételeket:

- a román kormány képviselőiben R.-H. Radu, R.-M. Giurescu és A.-L. Crișan, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőiben L. Bouyon és C. Soulay, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a f tanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a f tanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az elzetes döntéshozatal iránti kérelmek a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o., a továbbiakban: héairányelv) 73. és 78. cikkének értelmezésére vonatkoznak.

2 E kérelmeket a C.-H. Tulic és az Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (nemzeti adóhivatal, panaszok kezelésével foglalkozó főigazgatóság), valamint C. I. Plavoșin és a Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Soluționare Contestații (Temes megyei adóügyi főigazgatóság – panaszok kezelésével foglalkozó szervezeti egység) között a hozzáadottérték-adónak (a továbbiakban: héa) abban az esetben történő meghatározása tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, ha a felek ezen adót az értékesített termék árának rögzítése során semmilyen módon nem tüntették fel.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A héairányelv (7) preambulumbekkezdése a következőképpen szól:

„A közös HÉA-rendszernek a verseny semlegességét kell eredményeznie még akkor is, ha az adómértékek és adómentességek teljes összehangolása elmarad, vagyis mindegyik tagállam területén, akármilyen hosszú is a termelési és értékesítési lánc, a hasonló termékekre és szolgáltatásokra ugyanakkora adóterhet kell kivetni.”

4 Az említett irányelv 1. cikke előírja:

„(1) Ez az irányelv megállapítja a közös hozzáadottértékadó-rendszert (HÉA-rendszer).

(2) A közös HÉA-rendszer alapelve, hogy a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adó kerüljön alkalmazásra, függetlenül a

termelési és értékesítési folyamatban az adófizetési kötelezettség keletkezését megelőző ügyletek számától.

A HÉA-t minden ügylet esetében a termékek vagy szolgáltatások ára alapján, az adott termékekre vagy szolgáltatásokra alkalmazandó adómérték szerint kell kiszámítani, és a különböző költségelemek által közvetlenül viselt adóösszeg levonását követően kell felszámítani.

A közös HÉA-rendszert a kiskereskedelmi szakasszal bezárólag kell alkalmazni.”

5 Ugyanezen irányelv 73. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A 74–77. cikkben foglaltaktól eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatásnyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat.”

6 Az említett irányelv 78. cikke kimondja:

„Az adóalap részét képezik a következő tényezők:

adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések, kivéve magát a HÉA-t;

azon járulékos költségek – így különösen a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek –, amelyeket az értékesítést teljesítő megrendelőre terhel.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok járulékos költségeknek tekinthetnek olyan költségeket, amelyek külön megállapodás tárgyát képezik.”

A román jog

7 Az adójogi törvénykönyvről szóló 571/2003. sz. törvénynek az alapeljárásra alkalmazandó változata (a továbbiakban: adójogi törvénykönyv) „Hozzáadottérték-adó” című VI. címében található, „Egyes szavak és kifejezések jelentése” című 125a. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) E fejezet alkalmazásában az alábbi szavak és kifejezések jelentése a következő:

[...]

5. »adóalap«: a VII. fejezettel összhangban teljesített adóköteles termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, behozatal és Közösségen belüli beszerzés ellenértéke.

[...]”

8 Az adójogi törvénykönyvnek „A belföldi termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás adóalapja” című 137. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A [hÉa] alapja a következőket tartalmazza:

termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet a vevő, a szolgáltatás megrendelője vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet ezeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat;

[...]

(2) Az adóalap részét képezik:

a) az adók, a díjak, ha törvény eltérően nem rendelkezik, kivéve magát a héát;

b) azon járulékos költségek, így különösen a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek, amelyeket az értékesítés teljesítője vagy szolgáltatás nyújtója a vevőre vagy a szolgáltatás igénybe vevőjére terhel. Az értékesítés teljesítője vagy a szolgáltatás nyújtója által a vevőnek kiszámlázott azon költségek, amelyek külön szerződés tárgyát képezik, és amelyek a vonatkozó értékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódnak, járulékos költségeknek minősülnek.”

9 A polgári törvénykönyv az alapeljárásra alkalmazandó változatában az alábbiak szerint rendelkezik:

„962. cikk

A szerződés tárgya mindaz, amire a felek vagy azok egyike kötelezettséget vállal.

[...]

969. cikk

A jogszerűen megkötött szerződések a törvény értelmében kötelezővel rendelkeznek a szerződő felek között. A szerződés közös megegyezéssel vagy a törvényben meghatározott esetekben megszűnik.

970. cikk

A szerződéseket jóhiszeműen eljárva kell teljesíteni. A szerződések nemcsak a bennük kifejezetten elírtak, hanem minden más teljesítésére is kötelezik a feleket, ami a mindenkori szerződés jellegének megfelelően a méltányosságból, a forgalmi szokásokból vagy a törvényből következik.”

Az alapeljárás és az elzáró döntéshozatalra elterjesztett kérdés

10 C.-H. Tulic és C. I. Plavo in több ingatlan-adásvételi szerződést kötött, az elbírálás 2007–2008 során 134-et, az utóbbi pedig 2007–2009 során 15-öt.

11 C.-H. Tulic és C. I. Plavo in ezen adásvételi szerződések megkötése során a héát egyáltalán nem tüntette fel.

12 A fenti ügyletek teljesítését követően és adóügyi ellenőrzések alapján az adóhatóság megállapította, hogy a C.-H. Tulic és C. I. Plavo in által folytatott tevékenység gazdasági tevékenység jellemzőivel rendelkezik.

13 C.-H. Tulic -t és C. I. Plavo -t ezt követően az adóhivatal hivatalból hűhatalynak nyilvánította, és az érintettek vonatkozásában adóellenőrzési határozatokat hozott, amelyekkel a hűa megfizetését követelte, mely utóbbit egyrészt l ügy számította ki, hogy összegét a szerző d felek által megállapított árhoz adta, másrészt l pedig késedelmi bírsággal növelte.

14 A C-249/12. sz. ügy alapjául szolgáló eljárás során C.-H. Tulic arra hivatkozott, hogy az adóhatóság által alkalmazott azon hűszámítási gyakorlat, amely szerint azt hozzászámítja a szerző d felek által meghatározott árhoz, számos jogi alapelvet sért, többek között a szerző dési szabadság elvét. A hűa az ár részét képezi, és nem ahhoz adódik hozzá. Egyáltalán nem egyértelmű, hogy az adóhatóság által elírt feltételek mellett a vevő megvette volna az ingatlant. Az adóhatóság által kivetett hűát nem lehet a vevővel megtéríttetni, mivel az a megállapodás tárgyán kívül esik, és így vele szemben sem szerző désből l ered kötelezettségként, sem törvényből l eredő, szerző désen kívüli kötelezettségként nem érvényesíthető.

15 Az adóhatóság az adójogi törvénykönyv 137. cikkének rendelkezései alapján azt állítja, hogy a hűa összegének meghatározásához számítási alapként a szerző d felek által megállapított árra kell támaszkodni.

16 C.-H. Tulic keresetet indított a Curtea de Apel București (bukaresti fellebbviteli bíróság) elött, amely azt, mint megalapozatlant, elutasította.

17 C.-H. Tulic ezt követően felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Curtea de Apel București ítélete ellen az Înalta Curte de Casa și Justiție (semmitűzők és legfelsőbb bíróság) elött.

18 Fellebbezésében C.-H. Tulic többek között megismételte az adóalap téves meghatározására alapított érvelését. Ezen érvelés alátámasztására a C-317/94. sz. Elida Gibbs ügyben 1996. október 24-én hozott ítélet (EBHT 1996., I-5339. o.) 26 és 27. pontjára hivatkozott.

19 Az Înalta Curte de Casa și Justiție elött megindult eljárás idején közzétették a központi adóügyi bizottság 2011. április 12-i, 2. sz. értelmező határozatát a *Monitorul Oficial al României* 2011. április 20-i 278. számában (a továbbiakban: 2/2011. sz. értelmező határozat). E határozatot az említett bizottság az adójogszabályok alkalmazásának egységesítésére irányuló feladatának gyakorlása során fogadta el. Az említett határozat megerősíti az adóhatóságnak a hűa alapjának meghatározása során alkalmazott megközelítését. A határozat szövege a következők szerint:

„[...] [A]z adóköteles építmény és földterület-értékesítésekre vonatkozó egységes alkalmazása érdekében a vonatkozó fizetendő [hűát] a feleknek a szerző désből l eredő akarata vagy más, [a] 92/2003. sz. kormányrendelettel összhangban elterjesztett bizonyíték alapján kell meghatározni a következő módon:

a) az értékesítés ellenértéke tekintetében hűakulcs alkalmazásával [...], ha:

1) a felek abban állapodtak meg, hogy az értékesítés ellenértéke nem foglalja magában a héát, vagy

2) a felek nem állapodtak meg a héát illetően;

b) a visszaszámítás módszerének alkalmazásával [...] abban az esetben, ha a felek abban állapodtak meg, hogy az értékesítés ellenértéke magában foglalja a héát.”

20 A C-250/12. sz. ügy alapjául szolgáló eljárásban C. I. Plavo in arra hivatkozik, hogy a héának az értékesítés ellenértékeként fizetett összeghez való hozzászámítása figyelmen kívül hagyja a felek által megkötött szerződés tárgyát, és a héa céljával ellentétes joghatásokat vált ki. Ezen adó álláspontja szerint nem terhelheti az eladót, mivel az jellegénél fogva fogyasztási adó, amelyet a végfogyasztónak kell viselnie.

21 C. I. Plavo in szerint, amennyiben az adásvételi szerződés egyáltalán nem tünteti fel a héát, a fizetendő adót a felek által meghatározott, az adó teljes mértékével csökkentett árak megfelelő összegre kell alkalmazni oly módon, hogy a vevő által fizetett összeg mind az eladónak fizetendő árat, mind pedig a héát fedezze.

22 Az adóhatóság a 2/2011. sz. értelmező határozatra hivatkozik, amely megemlíti az említett hatóság által az alkalmazandó héa számítása tekintetében elfogadott megközelítést.

23 C. I. Plavo in keresetet indított a Curtea de Apel Timișoara (temesvári fellebbviteli bíróság) előtt, amely a keresetét elutasította.

24 Az érintett ezt követően felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Curtea de Apel Timișoara ítélete ellen az Înalta Curte de Casa și Justiție elé.

25 E bíróságnak kétségei támadtak a 2/2011. sz. értelmező határozat megalapozottságát illetően a „kapott ellenérték” fogalma és a héairányelv 73. és 78. cikkének hatálya vonatkozásában abban az esetben, ha a felek az értékesítés során egyáltalán nem utaltak a héára. Az Înalta Curte de Casa și Justiție ezért az eljárás felfüggesztéséről határozott, és az eljuttatott folyamatban lévő valamennyi ügy vonatkozásában az alábbi kérdést terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„Abban az esetben, ha valamely ingatlan eladóját héaalannyá minősítik, és a felek anélkül határozták meg az ingatlan értékesítésének ellenértékét (árát), hogy a héára utaltak volna, a [héairányelv] 73. és 78. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az adóalapot:

a) az ingatlan értékesítésének a felek által meghatározott és a héa mértékével csökkentett ellenértéke (ára), vagy

b) az ingatlan értékesítésének a felek által meghatározott ellenértéke (ára) képezi?”

26 A Bíróság elnöke 2012. június 22-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélet meghozatala céljából elrendelte a C-249/12. és C-250/12. sz. ügyek egyesítését.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről I

27 A kérdést el terjeszt bíróság lényegében arra kíván a héairányelv 73. és 78. cikkére tekintettel választ kapni, hogy amennyiben valamely dolog árát a felek úgy határozták meg, hogy egyáltalán nem utaltak a héára, és az említett dolog eladója az a személy, aki köteles az adóköteles ügylet utáni héa megfizetésére, a felek által meghatározott árat a héát már magában foglaló árnak kell-e tekinteni, vagy olyan árnak, amelyhez a héát hozzá kell adni.

28 Az ügynek a Bíróság rendelkezésére álló irataiból következik, hogy az alapeljárás felperesei, akik ingatlanok eladói, az általuk teljesített adóköteles ügyletek utáni héa fizetésére kötelesek. Ezen iratokból az is következik, hogy az alapügyben szóban forgó szerzők felei az adásvétel tárgyát képező ingatlanok árának meghatározása során a héáról semmilyen módon nem rendelkeztek. Ezzel szemben a kérdést el terjeszt bíróság nem szolgáltatott adatokat azzal kapcsolatban, hogy ezen eladóknak a nemzeti jog alapján lehet-e segítségükkel a kikötött összeg felül az adóhatóság által kivetett héát is megtéríteni.

29 C.-H. Tulic és C. I. Plavo in, valamint az Európai Bizottság lényegében úgy véli, hogy a héa jellegénél fogva fogyasztási adó, amelyet a végfogyasztónak kell viselnie, és amely ezért nem terhelheti az eladót. A héának tehát az ár egyik összetevőjévé kell alkotnia, nem pedig olyan elemet, amely az árhoz hozzáadódik.

30 A román kormány lényegében úgy véli, hogy az eladó által kapott ellenérték meghatározása érdekében – mivel az utóbbi értéke szubjektív – a felek szándékát kell alapul venni, és meg kell állapítani, hogy ezen ellenértéket azon összeg képezi, amelyet az eladó meg kívánt kapni, és a vevő kész volt megfizetni. Ezen összeg a jelen esetben megfelel a szerződésben meghatározott árnak, a héa levonás nélkül.

31 Az említett kormány hozzáteszi, hogy ha úgy kellene tekinteni, hogy az ellenérték az eladott termék héával csökkentett árának felel meg, az eladó elnyűs helyzetbe kerülne versenytársaival szemben, ami ellentétes lenne a héasemlegesség elvével, és olyan szabálytalanságok elkövetését segítené elő, mint amelyeket az alapügyben érintett eladók elkövettek.

32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a héairányelv 1. cikkének (2) bekezdéséből és 73. cikkéből következik, hogy a közös héarendszer alapelve, hogy a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adó kerüljön alkalmazásra, és hogy az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell. Az említett irányelv 78. cikkének felsorol néhány olyan elemet, amelyet az adóalapba kell foglalni. Az említett irányelv 78. cikkének a) pontja szerint a héát nem kell ezen adóalapba foglalni.

33 A héairányelv 73. cikkében kimondott általános szabálynak megfelelően az ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapja azon ellenérték, amelyet az adóalany e tekintetben ténylegesen kap. Ez az ellenérték szubjektív – azaz ténylegesen megkapott – érték, és nem pedig objektív feltételek alapján becsült érték (lásd különösen a 154/80. sz. Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats ügyben 1981. február 5-én hozott ítélet [EBHT 1981., 445. o.], 13. pontját, valamint a C-621/10. és C-129/11. sz., Balkan and Sea Properties és Provalidinvest egyesített ügyekben 2012. április 26-án hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 43. pontját).

34 E szabályt az említett irányelv azon alapelvével összhangban kell alkalmazni, amely szerint a héarendszer arra irányul, hogy a héa kizárólag a végfogyasztót terhelje (lásd különösen a fent hivatkozott Elida Gibbs ügyben hozott ítélet 19. pontját és a C-69/11. sz. Connoisseur Belgium ügyben 2011. december 9-én hozott végzés 21. pontját).

35 Márpedig, amennyiben valamely adásvételi szerződést a héa említése nélkül kötöttek meg, feltételezve, hogy az eladó a nemzeti jog szerint nem térítheti meg a vevővel az adóhatóság által utólagosan kivetett héát, a teljes árnak a héa levonása nélkül, olyan alapként történő figyelembevétele, amelyre a héa alkalmazandó, azzal a következménnyel jár, hogy a héa ezen eladót terheli, ezért azon elvbe ütközik, amely szerint a héa olyan fogyasztási adó, amelyet a végfogyasztónak kell megfizetnie.

36 E figyelembevétel egyébiránt abba a szabályba ütközne, amely szerint az adóhatóság nem szedhet be a héa jogcímén magasabb összeget, mint amelyet maga az adóalany szedett be (lásd különösen a fent hivatkozott Elida Gibbs ügyben hozott ítélet 24. pontját; a C-330/95. sz. Goldsmiths-ügyben 1997. július 3-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-3801. o.] 15. pontját, valamint a fent hivatkozott Balkan and Sea Properties és Provalidinvest egyesített ügyekben hozott ítélet 44. pontját).

37 Más viszont a helyzet abban az esetben, ha az eladónak a nemzeti jog alapján lehetősége van arra, hogy a kikötött árat az ügyletre alkalmazandó adónak megfelelő felárral növelje, és azt maga térítse meg a dolog vevőjével.

38 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a héa egyik alapvető jellemzője abban áll, hogy ezen adó pontosan arányos az érintett termékek és szolgáltatások árával. Ennek következtében valamennyi eladó az eladott termékekért kapott ár teljes összegéhez viszonyítva azonos arányban járul hozzá a héa fizetéséhez.

39 A jelen esetben a nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a román jog lehetőséget ad-e az eladók részére arra, hogy a vevőkkel az adóhatóság által utólagosan kivetett héát megtéríttessék.

40 Ha e vizsgálatból az következne, hogy e megtérítésre nincs lehetőség, azt a következtetést kell levonni, hogy a héairányelvvel ellentétes az olyan szabály, mint amelyet a 2/2011. sz. értelmező határozat kimond.

41 Mivel a román kormány arra hivatkozik, hogy az olyan szabálynak, mint amelyről az alapügyben szó van, az a hatása, hogy eltántorít a szabálytalanságok elkövetését, meg kell említeni, hogy minden egyes tagállam jogosult elfogadni valamennyi jogalkotási és közigazgatási rendelkezést annak érdekében, hogy a területén biztosítsa az esedékes héa teljes összegének beszedését, valamint hogy küzdjön az adócsalás ellen, és kötelessége ilyen intézkedések elfogadása (a C-617/10. sz. Åkerberg Fransson-ügyben 2013. február 26-án hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 25. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Ezen intézkedések azonban nem mehetnek túl a cél eléréséhez szükséges mértéken (a C-284/11. sz. EMS-Bulgaria Transport ügyben 2012. július 12-én hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 67. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig éppen ez a helyzet áll el az alapügyben szóban forgó szabály esetében, amennyiben kiderül, hogy az olyan helyzethez vezet, amelyben a héa az értékesítőt terheli, tehát nem olyan módon vetik

ki, mint amely összeegyeztethető lenne a héarendszer alapelvével, ahogyan az a jelen ítélet 42. pontjában is szerepel.

43 A fenti megállapítások összességére tekintettel az elterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a héairányelvet és különösen annak 73. és 78. cikkét úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely dolog árát a felek úgy határozták meg, hogy egyáltalán nem tüntették fel a héát, és az említett dolog eladója az a személy, aki köteles az adóköteles ügylet utáni hémegfizetésére, abban az esetben, ha az eladónak nincs lehetősége arra, hogy az adóhatóság által követelt héát a vevővel megtérítse, a felek által meghatározott árat úgy kell tekinteni, mint amely a héát már magában foglalja.

A költségekről

44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvet és különösen annak 73. és 78. cikkét úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely dolog árát a felek úgy határozták meg, hogy egyáltalán nem tüntették fel a hozzáadottérték-adót, és az említett dolog eladója az a személy, aki köteles az adóköteles ügylet utáni hozzáadottérték-adó megfizetésére, abban az esetben, ha az eladónak nincs lehetősége arra, hogy az adóhatóság által követelt héát a vevővel megtérítse, a felek által meghatározott árat úgy kell tekinteni, mint amely a hozzáadottérték-adót már magában foglalja.

Aláírások

BH2008. 158

Ha a felek a vételárhoz járuló áfa mértékében közös tévedésben voltak, a szerződést bármelyikük megtámadhatja. Ennek hiányában azonban a számlát kibocsátó szállító az adóhatóság által utóbb megállapított magasabb mértékű áfa megfizetését a megrendelt alappal nem követelheti [1959. évi IV. törvény 210. § (3) bek.; 1992. évi LXXIV. törvény 13. §, 45. §].